

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

In octava epiphanie ... ser[mo] xx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

quē vos nescit. Deinde ponit verius pfectus: et grā: ubi atende q̄ vt dicit io. i. datus ē christo spūs nō ad mensurā et iō pfectus grē intelligendus ē. vel de grā gratis data. cuius pfectus ē in actu et extremitate. vel de grā gratiā faciente nō quidē q̄ deo esset magis gratiā. intensiue sed extensiue. qz oīa eius acta erat deo grata qm̄ licet oīa opera eius eent grata ex prima grā vniōnis. tñ illa grā erat expressa tñ etiā dei bñplacito ex operib⁹ christi. Deinde ponit respectu quoꝝ proficiebat: apud dñū: ad eius laude. vnde reūsi sunt pastores laudantes a bñdientes dñm in omnib⁹ que audierant et viderant sic dictū est ad illos et homines: ad eoꝝ sc̄z vtilitatē. qui videntes infantē taliter in grā proficiere. moꝝ antiquā corrigeant vteſtūtā. et ducā exemplo eius redibant ad dñm. isa. ii. Puer paulus minabit eos. vñ h̄m istā formā exempli inducebant be. aug. vt deo seruaret di- centē li. g. afel. quanti pueri et puelle intra ecclsiā deo seruūt tu non poteris q̄ isti et isti. an isti et iste in sc̄pis pñt et nō potius in deo suo. proice te in eū et expiecat te et sanabit te. de isto salvatoris pfectu potest intelligi illud. i. re. z. Puer samuel. vere christus samuel qui postulatus a deo. omniū desideris sanctoz patr̄ proficiebat quo ad sapientiā. et creseebat quo ad etatē. et placebat quo ad grā tam deo q̄ hominib⁹ ī.

In octava epiphanie. Prima ps ser. xx

Igit iohannes ihesū veniente ad se et ait. ecce agnus dei qui tollit peccata mundi ī. io. i. Quanto res est incipitabilior tanto sue credulitatis maioris auctoritatis exigit testimonium. Quoniam vero deum fieri hominem mortalib⁹ commorari. et q̄ maximū est morte suscipere. inauditus et impunitus erat. Ideo ad huius attestacionē missus ē testis excellentis auctoritatis iohannes sc̄z baptista. quo nullus inter natos mulierē maior surrexit. ipse em̄ venit in testimoniuꝝ ut testimoniuꝝ p̄hiberet de lumine. Perhibuit aut̄ io. de christo triplex testimoniuꝝ sc̄z eius sancte humanitatē. eius magne auctoritatis. et eius diuine natitatis. de quib⁹ agit in presenti euangelio. Secundū ibi. hic est de quo dixi vobis. Terciū ibi et ego vidi. A Cirea primū tria ponunt. premittit em̄ christi humilitate: vedit iohannes ihesum veniente ad se: deus ad hominē. rex ad milite. dñs ad seruum venit. Et dicit or̄ige. christū venisse a galilea ad iordanē. vt baptisare a iohan. Sed dissentit criso. asserens christū prius venisse ad io. baptissimi grā. q̄ tacuit io. euangelista. Sed mar. declarauit post baptismū aut̄ die altera christū ait venisse iteꝝ ad

XX

iohanne. sicut nūc refert io. euangelista q̄ alij tacuerunt. Sed tunc querit cuius cā itēz christus redierit ad io. Et r̄ndet criso. q̄r̄ prius christus cū aliis in pñiaz baptisatus accesserat. non tñ ppter hoc quasi opus sibi esset baptismo pñie. et hoc voluit christus ex verbis io. declarare dicturi. ecce agnus dei ēt. opinione tñ orige. qui vult tenere potest. q̄ videlicet nūc agat de aduentu christi ad baptismū. Namet ecclesia istud legit euangeliū in memoriā baptismi eius. ¶ Sed tunc occurrit triplex questio. Prima vt̄z dueniens fuerat christū baptizari. videt em̄ q̄ nō. quia baptismus io. erat pñie. et qui eo baptisabant̄ dñe-
bant peccata sua. vt̄ dicit mat. 3. sed christus nullū habuit pec-
catū. ergo sic non debuit baptisari. Et dicendū q̄ christus non
ē baptisatus vt̄ a peccato mundaret̄. q̄r̄ nec baptismus io. po-
terat peccatum tollere. nec christus peccati habuit sibi tollendū.
baptisari tñ voluit. Primo h̄m̄ aug. vt̄ ond̄eret q̄r̄ nō sufficit ea
theumino id ē instruto in fide a credenti quantumcumq; iusto
vita bona nisi renascat vnda baptismi. Secundo vt̄ baptismuz
ecclesie institueret quanti quidē ad materiā in aq. Nam vt̄ di-
cit beda tactu sue mundissime carnis vim regeneratiūm atulit
aquis. quantū aut̄ ad formā baptismi que ē inuocatio trinitatis
ipsa trinitas ibi apparuit. pater in voce. spūssandus in colū-
ba. filius in carne. Tercio baptisari voluit vt̄ manifestaret̄ esse
dei filius. In hoc etiā demōstrans nō nisi p̄ baptismū effici nos
filios dei. Quarto baptismū istū pñie suscepit ipse mūdus a pec-
cato. vt̄ formā pñie peccantibꝫ demonstraret̄ C Secūdo que-
rit̄ quare seipsum christus nō baptisauit. sed a minori baptisat̄
fit. Et dicendū q̄ licet christus seipsum sanctificauit iūsibiliter. sic
dicit io. 17. tñ vt̄ ond̄eret nullū puz hominē seipsum sanctifica-
re sed indigere ministro ecclesie. ideo seipsum visibili nō sanctifi-
cauit sacramēto. Baptisatus est aut̄ a minori se. Primo vt̄ om-
nē gradū humilitatē impleret. debita em̄ humilitas est etiā mi-
noribꝫ subiecti. vñ mat. 3. christū volente baptisari phibebat io.
dicens. ego a te debeo baptisari. et christus r̄ndit. si nemodo. sic
em̄ dect̄ nos implere omnē iūsticiā id est humilitatē. Ite a mi-
norī se baptisatus est vt̄ doceret nihil nocere baptisandis sc̄z an
animus bono ministro aut etiā peccatore siue layco in casu ne-
cessitatis sacramētū suscipiant h̄m̄ q̄ dicit aug. ¶ Ite que-
rit̄ quā formā tenuit io. cū christū baptisauit. sic em̄ dicit act. 19
ipse baptisabat ceteros in nomine eius qui venturus ē id est in
nomine christi. sed christus iā venerat ḡ in hac forma non bapti-
sauit eū. Sed ſ̄ variata forma variaē a baptismus ḡ in christo

Sermo

baptisato et aliis non fuisset idem baptismus. Et potest sane dici
quod eadem forma verboꝝ vobis est cum christum baptisauit et ceteros
quia non erat sibi commissum ut formam variaret. Ad oppositum
dicendum. quod licet christus venisset ad baptismum nondum tamen ve-
nerat in notitia hominum. de cuius notitiae aduentu intelligebat
iohannes dicens. Ego te baptizo in nomine venturi. Nota quod
preter aduentum christi in carne et ad iudicium. duplex est aduen-
tus eius in mente. unus est aduentus gratie. alter glorie. Jo-
hannes autem interpretatur in quo est gratia. vel cui donatum est a deo
Ipsa vero mens rationalis est in qua est gratia iustificans et cui do-
nat gloria beatificans. De aduentu gratie dicit christus io. 14
Ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus. Adventum au-
tem glorie ipse promittit in eodem dicens. Si abiero et preparaues-
tro vobis locum iterum veniam et accipiam vos ad meipsum. ut ubi ego
sum et vos sitis. ipse autem est in gloria dei patri. ut dicit phili-
p. Sed aduentum quod istorum duorum aduentuum diuinitatis prius
latat inuisibilis. est etiam in intellectu. secundus autem patens erit
menti. Nam de primo dicit tob. 9. c. Si venerit ad me non vide-
bo eum. et si abierit non intelligam. aliquis enim dominus temptationi
bus immisis ad nos venit et non videbit. quia abesse credit. ali-
quis vero recedit etiam datis donis et non intelligit abesse quoniam po-
tius credit esse presens. quod declarat grec. li. mora. dicens. Ex-
igente culpa seclusus genus humana ab intermis gaudiis men-
tis oculos perdidit. et quo meritorum suorum passim gradit nescit.
Sepe enim dominus est gratia quod tram depurat. et sepe diuine disre-
tionis ira est quod gratiam putat. Quis enim se proximare deo non
estimat cum habet supra munera. aut prophetie domum. aut doctrine
magisterium. aut curationum gratias. et tamen sepe mens ex ipsis do-
nis elata in eternum fit longe a deo. ex quibus ad tempus eide ap-
propinquat et rursus quis se iam derelictum diuina gratia non depu-
tet cum post experimentum mundicie lacessiri se carnis temptationi
bus sentit videt in honesta ad animos ageri. et tamen cum fatigant
ista nec superant nequam per pollutionem trucidant sed per humili-
tatem seruant ut suaz fiduciam perdat animus. et ad dei adiutorium
se offerat. sicut fit ut inde altius deo intereat. unde se a deo pro-
fundius recessisse suspirabat. Sic ergo latet aduentus gratiae. sed ad-
uentus glorie erit potens quoniam videbimus eum sicuti est. dicentes.
Sicut audiimus sic et vidimus tecum. in modo venire deum gloriose in
mente. nihil est aliud quod deum videre. psal. Qui sedes super cheru-
bin manifestare. veni ut saluos facias nos. et ostende faciem tuam.
isa. 60. Tunc videbis et afflues et mirabis et dilatabiliter cor tuum.

xx

videbis deitatem. afflues bonorum. miraberis altitudinem. dilataberis caritate et gaudio felicitatis aliorum. Secundo demonstratur christi innocentia: et ait: iohannes: ecce: ad oculum digho de me monstrat: agnus dei: id est agnus qui deus est. vel agnus deus de deo. aut agnus deo secretus. cuius morte ut dicit theodus p nostra salute acceptauit. In hoc autem quod christus agnus dicit innocentem ostendit. unde dicit augustinus: Si agnus est christus ergo innocens. Et nonne etiam iohannes erat innocens. certe non. omnes enim ex damnata perdierunt radice per qua genuit dauid. ecce in iniuriantibus deceptus sumus. Solus ergo ipse agnus est qui non sic venit sed agnus virgineus quem virginis decepit et genuit. Nota verbuz abbreviatu factu super terram hoc. Iesu agnus dei. verbu breue. plenum pietatis. magnu potestate. nam dicitur quod cum corpus iohannes baptiste esset traditum in ditione index digitus quo christum demonstrauit. nullatenus potuit deremari. Nota quod ut dicit iohannes. 12. ethi. agnus dicit latine ab agnoscendo. quod in magno grege solo balatu mitem agnoscit. grece autem dicit ab agnorum quod est pius. christum autem agnum fuisse in passione declaratum est. hinc. 11. Ego quasi agnus mansuetus qui portaret ad victimam. unde illud passionis de dictus. agnus in cruce leuatus immolandus stipite. tunc enim cognovit proximam obiam. mattheus 26. pater misericordie transiret a me calix iste. hebreus 5. cum asset filius dei dicit ex his que passus est obiam. Ite cognovit mitem cura. Jo. 19. Cum vidisset mitem et discipulum stantem quem diligebat. dicit matri sue. Mulier ecce filius tuus. Ite pie nos cognovit. Jo. 10. Cognosco oves meas et cognoscunt me mee. Nam dicitur quod ipso etiam humiliatus et mansuetudo non erat nisi agnus celestis. Unde sedulus. laura puri gurgitis celestis agnus attigit Christum. et quod in passione clavuit christum esse agnum ideo sergius papa natione sirius constituit. ut in missa dum corpus domini immolatur tribus vicibus dicatur agnus dei. Quasi O agne qui agnoscisti patrem miserere nobis. pie agne qui te obtulisti pro nobis dona nobis pacem. Nam ipse agnus immaculatus est. ut nos pacificaret deo. pacemque largiret. quam angeli decantauerunt ipso nascente. gloria in excelsis deo. Ideo papa innocentius natione albanensis constituit ipsa hora sacrificij pacis osculum dari. F Thirdo demonstrabat Iohannes Christi sanctitatem: Ecce qui tollit: id est auferet et emundat: peccatum mundi: id est hominis peccatum. Dicit et non peccata utrum Thophilum universalitatem significet. Vel hinc Bedam. Unum peccatum intelligit oris

Sermo

ginale toti mundo cōmune. p quo principaliter tollendo ch̄ristus mortuus ē. scit dicit psal. holocaustū a p peccato nō postulasti tūc dixit. ecce rei ut faciā voluntatē tuā moriendo videlicet quatenus ipsum tollat peccatum. Et nota h̄m aug. qz agnus qui de nīra natura peccatum non assumpsit ipse ē qui tollit mundi peccatum. ne quisq; sanctus ecclesie mister gloriet se tollere peccata homini. Et ne rursus ademnans aliquis opus peccatoris misteri dicat. quo hic baptisans tollit peccatum alterius cū sit plenū peccato. Cōm̄ istas disputationes dicit io. Ecce qui tollit peccatum mundi. isa. 43. Ego sū qui deleo iniquitates tuas ppter me. et peccatorum tuorum non recordabor. Nota h̄m theo. qz nō dicit ecce qui tollet sed qui tollit quasi hoc semp̄ faciat. non enim solum cū passus est tollit peccatum mundi. sed ex illo tpe vscq; ad p̄ns. hebre. 7. Saluare potest ch̄ristus in p̄petuum accedens p semetipsum ad deū. semp̄ vivens ad interpellandum p nobis. Sed vt dicit gratia plene tollet peccatum mundi cū p incorruptionis gloria nīra corpora pmutabunt. he. 10. ch̄ristus semel oblatus est ad multorum ex haurienda peccata. secundū aut̄ sine peccato apparet ibi. H̄ Nota qz tribū viciō dicit in missa agnus dei ibi. Qm̄ ex uno originali peccato tria pœdū mundi peccata de quib; i. Jo. z. oē qd̄ est in mundo acupia carnis ē et acupia oculorum et superbia vite. et hec peccata tollit ipse agnus a peccatis. i. Jo. z. ipse est ppicatur p peccatis nīris. nō p nīris tñm remialibus. sed etiā p toti us mundi criminalibus. Ite bis dicit miserere nob̄ ppter duas miseras culpe videlicet et pene tollendas ex sui misericordia. Tercio aut̄ loco dicimus dona nob̄ pacem. quā ipse in testamēto nob̄ reliquit. io. 14. pacem reliquo vob̄ peccatoris. pacem meā sup̄mū munēris do vobis.

H
Secunda pars.

Ecundo cū dicit. hic ē de quo dixi ibi. cōmendat ioh. ch̄risti auctoritatē phibens testimonium eius. altitudinem plenitudinē. et magnitudinē. altitudinē quidē auctoritatis eius predicat affirmans in p̄nti testimonium. qd̄ an̄ de ch̄risto absente dixerat. hic es. psonaliter in p̄nti. de quo dixi. p̄ius quidē missa ad se ab hieralis sacerdotib; et levit. qn̄ negavit se ē ch̄ristū. dixit aut̄ se vocē clamantē in deserto. de christo aut̄ p̄eūnūciantur. ipse ē qui post me venturus est ibi. Et idē testimonium nūc p̄nti ch̄risto demonstrat. hic ē de quo dixi. post me venit vir. theo. dicit vir ppter etatē p̄fectionez qz trigesimo anno veit ad baptismū. ut dicit lu. 3. vel qz sp̄ualis sponsus ē ecclie sic de illo dicit io. io. 3. Qui h̄t sponsa sponsus ē. vel quia sponsus est anime. z. corinth. 11. Delspondi vos vni viro ibi.

XX

Post iohannez autem venuit christus in carnem et in notitiā fidelium:
 Qui an me factus est: aug. id est mihi prelatus. est enim dei filius su
 per omnes auctoritatis io. apo. 14. vidi et ecce agnus stabat supra
 monte sion qui est sanctior omnibus id est super io. qui est sanctior omni
 hoie sancto et supra omnem celsitudinem angelice speculationis ele
 uatus est agnus qui tollit peccatum mundi. psal. Quis in nubibus
 equabit dominum. similiter enim deo in filio dei. Numius autem celsitudinis
 ratione adducat quod prior me erat. greg. Quasi dicat ex tempore.
 qui ex misericordia post me est natus. io mihi prelatus est. quod erat an mihi
 eternaliter genitus a patre. unde christus natus est cum die incipit
 crescere. Jo vero cum decrescit ut ex hoc ipso demonstraret. quia
 io. oportebat minui. christum autem crescere et exaltari. Item Secundum
 io. ipse attestat plenitudinem auctoritatis christi. et tria dicit.
 Primo enim ait se non habuisse christi notitiam cum illud testimoniū
 misse de ipso prohibuit: et ego nesciebam eum: Sciebat qui de in pro
 ximo aliquem futurum esse de quo dixerat: post me venit vir aeternus.
 quis autem ille esset hoc ignorabat. Et nota quod dicit io. se non co
 gnouisse eum cui prius testimoniū prohibuerat. hoc ideo bene criso.
 ne propter amicitudinem et cognationem videtur testimoniū prohibuisse.
 Sed dubium est quod ad notitiā io. non puererat christi miracula
 de pastorebus. de magis. de simeone et anna. sed aduertendum quod
 talia facta sunt io. puer ex ante. unde notitia non habuit. vel
 si ea cognovit et ex his nouerat christum natum. tamen personaliter quod es
 set christus ignorabat. Itē dicit io. se ad hoc venisse ut christus
 personaliter manifestaret: sed ut manifestaret in israhel: qui latebat
 propterea ego veni in aqua baptizans. Tertio. Hinc manifestum est quoniam
 illa signa que dicuntur in libro de infantis. saluatoris mendacia sunt. ne
 quaquam enim io. ea ignoreasset et reliqua multitudo. unde patet quod non
 indigebat dominus baptismum. sed ad hoc solum baptismum suscepit. ut
 cognosceret. Sed querit criso. nonne etiam sic baptismum poterat
 christus cognoscere. ita etiam predicante io. Et respondet quod filius hoc
 factum est in baptismate ad quem accurrebat multitudo. Et nota bene
 aug. quod cum baptismus io. ordinaret ad christi manifestationem sta
 tum cognito domino cessavit baptismus ille. Item Itē dicit io. quoniam
 christus cognovit in baptismate: et testimoniū prohibuit io. d. Quia
 vidi spiritum descendente quasi columbam de celo. et manente super
 eum: mat. mar. et lu. huius rei faciūt mentionem. Nam baptisatus
 dominus ascendit de aqua et cum oraret ecce aperi sunt celum et vidit spi
 ritum dei descendente sicut columbam et veniente super se. et ecce vox
 de celis. d. Hic est filius meus dilectus aeternus. In hac visione primo
 notandum quod christus baptisatus eravit non per se. sed per baptisatorum

Sermo

dis ut spūmātū suscipere. Ite celū apertū est ut declararet
celi ianuā baptismi virtute aperiri. nec tñ putandū est celos ēē
fractos. sed vt dicit mīgr in historiis. mestimablis splendor fa-
ctus ē t̄rea ch̄ristū acli celis omnibz reserat. splendor celī empir
rei terris infundere. Ite illa columba nō fuit spūmātū. sed si
gnū eius. facta aut̄ tunc fuit cū p̄ius non ēēt opere angelico. a-
perata visione statim desit ēēt vt̄z aut̄ fuerit vera columba qui-
daz dubitant ppter id q̄ dicit lu. qz corporali spē sic columba de-
scendit spūmātū. sed aug. dicit q̄ sic ch̄ristus v̄z corpus ha-
buit. ita illa fuit vera columba. Ite ista columba mota est ab al-
to descendens sup ch̄ristū. sed spiritu sicut us nō mouet localit̄.
cū sit vbiqz. dicit tñ descendisse q̄ signū eius sc̄z columba des-
cit. Ite columba cū sit h̄m aīal volatile significabat in cristo ple-
nitudinē donoz spūmātū. io. 3. Non em ad mensurā dat deus
spūm. sed pater diligens filiū oīa dedit in manū suā. ista 11. Re-
quietet sup eū spūs dñi. spūs sapientia et intellectus ēēt. Ite colum-
ba significabat plenitudinē spūmātū in ch̄risto. non quā tunc
primo accepit. sed quā a deceptione habuit. L Ite dicit sp̄i-
ritu sicut us venit. sed in solo mediatore manet. cuius di-
uinitate nō recedit. Sed obicit qz io. 14. dicit ch̄ristus de spir-
itu sicut us apostolis. Vos cognoscet eū. qz apud nos manebit
et in vobis erit. Et r̄ndet greg. 2. moral. Scindū inquit que-
dam dona dei esse sine quibz non puenit ad vitā. vt sunt man-
suetudo. humilitas. castitas. fides. caritas. et huicmodi. Que-
daz vero sunt dona spūmātū p̄ que non n̄ra sed alioz fit salus
vt donū p̄fletie linguazz ḡra tūrationū et silia. Quantū ad pri-
ma dona manet spūmātū et in tunc eledis. sed quantum
ad alia nō manet. Subtrahunt em̄ vtilit̄ aliquān̄ vt virtutes hu-
milius deserent. In ch̄risto aut̄ mansit spūmātū quantū ad
vtrāqz genus donoz. hoc fidē nūn̄ habuit nec spem. Ite nota
q̄ vox ista significauit patrē loquentē. nec tñ eam formauit ip-
se imēdiatē. sed ab angelis facta ē. sic cum verba ex persona alicuius
reutamus. qui tñ non loquit̄. Qz Secundo recomendat io.
magritudinē autoritatē ch̄risti. vel magis singularitatē. qz ip-
se solus baptisat id est lauat mentē. Et duo ponit. Primo dicit
se ignorasse aliquān̄ istā autoritatē excellentie ch̄ristū sibi retinuisse
et ego nesciebā euz. dicit criso. iohannē ignorasse ch̄ristū ante
q̄ ad baptismū veniret. Sed obicit qz iohan. dixit ch̄risto veni-
enti ad baptismū. ego a te debeo baptisari. et forte vt videat or-
genī. tunc etiam dixit de ch̄risto turbis. ecce agnus dei ēēt. Et

dicendū q̄ iohannes ad presentiā ch̄ristū cognovit eū p̄sonalit̄
esse quē non cognoscet absentē. Si em̄ adhuc in vtero m̄fis
ex̄ns cognovit eū p̄ntē vīrgine & salutatē elizabeth multo am-
plius credendū est q̄ p̄ntē sibi t̄pē bapt̄smi repletus sp̄ū p̄phet̄
eo cognouerit. Sed q̄ nō dicit io. se cognouisse ex vīsione colū-
be ch̄ristū esse p̄sonalit̄ sed q̄ ipse bapt̄saret in sp̄ūlāndō. iō be.
aug. dicit q̄ io. etiā ante vīsionē colūbe cognouerat ch̄ristū ēē
filiū dei. et q̄ bapt̄saret in sp̄ū et igne p̄nic. Sed quid nescie-
bat io. nesciebat certe potestatē bapt̄smi sibi dñm retentuz. ne
dīcerent paulus et petrus. bapt̄smus meus sic euangeliū meū
hanc quidē potestatē sibi dñs retinuit q̄ nesciebat p̄nus io. sed
solū mīsteriū bapt̄smi nouit tūstuz in bonos et malos. qđ sa-
cramentū tam sanctū est vt nec homicida mīstrante polluāt. Et
dicit aug. q̄ dñs p̄tācē illā bapt̄smi potuit abeui suo seruo da-
re vt tantā vīni h̄eret bapt̄smus id ē datus a seruo quantū ha-
ber datus a dño. sed noluit ne sp̄es ponere in seruo & ne mul-
tiplicarent bapt̄smata. iō vñus dñs. vna fides. vnu bapt̄smā
pter quā vītā manet vna ecclēsia. canti. 6. Vna ē columba
mea Iē dicit io. vñ cognovit ch̄ristū sibi hanc p̄tācē retinuisse.
p̄ illā sc̄z vīsionē vīsiblē sp̄ūlāndi factaz sup̄ eū. vñ dicit. Ego
quidē nō agnoscebā eū tālē sibi p̄tācē retentuz: sed q̄ misit me
solitārī vītā agentē: bapt̄sari in aq̄ misit eū deus. Jo. 1. Fuit
hō missus a deo. ille mihi dixit: multos cerē bapt̄sab sed: sup̄
quē videris sp̄itu descendētē: in sp̄ē columbe: et manentē sup̄
eū: manlit quidē columba p̄ horā sup̄ caput ch̄risti. Sed t̄p̄alis
mansio signi p̄petuū mansiōne designabat rei: hic ē qui bapt̄-
sat: id ē lauat: in sp̄ūlāndō: sp̄ūs em̄ sanctus lauat̄ ē mentis
quo ille solus emundat cor. a quo idē sp̄ūlāndus p̄edit. vnde
potestatē bapt̄smi sibi retinuit. p̄tācē vero bapt̄sandi cōicauit
ahis.

Tercia pars.

N

Ergo ponit̄ testimoniū io. de ch̄risti nativitate eterna
et ego vīdi: debet em̄ testimoniū esse de vīsīs & credi-
bilib⁹. Sed aduertendū q̄z io. aliud vīdit et alīd cre-
dīdit. vīdit em̄ columbā & credīdit eā esse signū spi-
ritussandi. vīdit ch̄ristū in carne et credīdit deū esse. sibiq̄z bapt̄-
smi retinuisse virtutē. audiuit vōcē de celis et credīdit ēē patris
signū. q̄z hic dīgitō demonstrat̄ ē filius dei. nō adoptiūe ut
nos. sed naturaliter. ro. 1. Pr̄estinatus est filius dei in virtute.
id ē in eadē natura cū patre. Et nota q̄z quē pr̄mis agnū ēē dīx-
enat nūc filius dei dīgit̄ q̄z oportebat illū esse filius dei vēz qui
bapt̄sas. p̄tās em̄ id est auctoritas bapt̄smi. qua sibi soli quis

Sermon

retinet virtutē eius vel alteri communicat. non ē potestas crea-
ta sed diuina. potestas vero exzellentie creata est. sed eā sibi reti-
nuit christus isto modo q[uod] aliis eā dare potuerit. filij autē ado-
ptati ministri sunt vniuersitatis. vnicus habet potestatē adoptati ministeriū.
Ite non q[uod] ex omnib[us] que apparuerūt sup̄ christū bapti-
satū manifestabāt eum esse filium dei. sed ex hoc potissimum. q[uod] vox
patris auditā ē. hic ē filius meus ēc. vñ querit criso. quare nō
crederunt iudei hat apparente visione christū esse filium dei. Et
rūdet dupliciter. Primo q[uod] ad credendū nō sufficit visio corporis
sine visione mentis. qua iudei carebant. Ila. 6. Exulta cor
populi huius ēc. Si em̄ non crederūt miracula facienti. nō mi-
rū si etiā visa columba manserant increduli. Secundo dicit potest
q[uod] non om̄s. sed io. tñ aut etiā qui deuotius erat dispoliti istā
apparitionē viderūt ēc.

Dominica secunda post epiphaniam. Pri- ma pars sermonis xxi

Opae facte sūt in thana galilee ēc. Jo. 2. Tm̄ dei
filius nostris descendit humanus. vt etiā carna-
les nuptias sui pūntia honorare et operatione mis-
ericordiū sanctificare voluerit sic p̄ns attestat euange-
liū. tuins tres sunt p̄tes. In prima ponit nuptialē
preparatio. sed deficiens. In secunda virtualis operatio subue-
mens. ibi. dicit m̄r. In tercīa rei facte commendatio excellens.
ibi. et dixit eis ih̄sus haerite. Circa primū quatuor tangunt.
scz nuptiarū locus. auentus. affectus. et christi assensus. ¶
Propter primū dicit. Nuptie facte sunt. hoc actū est completo
anno ex quo christus baptisatus est eadē die in thana. qui ē vi-
tulus pūntie: galilee: putant quidam has nuptias Iesu. finisse
euangeliste. et inde vocatū esse a dño ad p̄petuā virginitatē ser-
uandā. quod nō est certū. Nota q[uod] iste nuptie carnales audior-
em hñt deuz. sic dicit gene. 2. Quia deus formauit mulierē vt
esset adiutoriū viro. sic autē dicit aug. sup̄ gene. ad l̄ram. Non
iuenio ppter qd̄ adiutoriū sit creata mulier. nisi ppter generati-
onē. in cunctis em̄ aliis ministeriis melius iuuat vir vix q[uod] mu-
lier. ideo utriq[ue] dixit deus. gene. 1. Crescite et multiplicam̄ ēc.
et vt dicit mat. 19. Deus ipse legez m̄fimoniū ordiauit. sic ait
adā visa muliere. hoc nūc os ex ossib[us] meis ēc. quāobrē relinqt.
homo seminam patrem suum. et homo masculus matrem suam
et adhæribit uxori sue. et erunt duo in carne una. quibus ma-
ritalis concubitus sic determinat. vt om̄nis concubitus vita osus